

ה"ט 51167/01/23 - לאון לופט נגד ראמי ג'וסף סלים חמיס

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 51167-01-23 לופט נ' סלים חמיס

בפני מבקש	כבוד השופטת מיכל ברלינר לוי לאון לופט ע"י ב"כ עוה"ד יוסף הוד
נגד משיב	ראמי ג'וסף סלים חמיס ע"י ב"כ עוה"ד עמוס ון-אמדין

פסק דין

1. לפני בקשת המבקש, עורך דין, למתן צו מניעת הטרדה מאיימת נגד המשיב, לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**").
2. נטען, כי המשיב עוסק בהטרדה אובססיבית, מאיימת ופלילית של רופאים ועורכי דין המייצגים לקוחות (ככלל מוסדיים) בתחום הרשלנות הרפואית, וכי ניתנו נגדו בעבר מספר צווים למניעת הטרדה מאיימת ביחס לאחרים.
3. נטען, כי החל מחודש אוקטובר 2022 הכליל המשיב אף את המבקש בקבוצת מוטרידיו ומאוימיו; כי כל ההטרדות מבוצעות ברחבת הכניסה לבית המשפט בחיפה, במסדרונות בית המשפט, במעליות, ובזמן שהמבקש משוחח עם עמיתים, לקוחות או עדים לקראת עדותם. המשיב מתקרב אל המבקש, שולף מצלמה, מקרב אותה לפניו, ופותח בסדרת שאלות, גידופים, הטחת עלבונות בקול רם, לעיתים אגב התזת רוק מפיו על פני המבקש.
4. פורט כי אירועי ההטרדה הנטענים אירעו ביום 18/10/22 בבית המשפט בחיפה; ביום 27/11/22 ברחבת הכניסה לבית המשפט, בדרך לחניה ובמעלית המובילה לחניה, גם שם רדף המשיב אחרי המבקש; ביום 9/12/22 בבית המשפט בחיפה; וכן ביום 9/1/23, אז אירע האירוע שהביא להגשת הבקשה דנן, בו נטען כי המשיב רדף אחרי המבקש משך כרבע שעה בזמן הפסקה של דיון הוכחות. בזמן שהמבקש ביקש לשוחח עם עדה, המשיב התערב, הפריע לשיחה, מנע את קיומה, חיבל ביכולתו של המבקש לנהל את המשפט, ואף גידף אותו ואיחל כי ילדיו יסבלו. המבקש הצהיר, כי הזדעזע מן האירוע האחרון אשר היווה הקצנה של הטרדות המשיב.
5. בנוסף נטען, כי המשיב מצלם את המבקש ומעלה סרטונים לאינטרנט, שם הוא מנהל דף טיקטוק ודף

פייסבוק. בסרטונים המבקש מוצג, ללא רשותו, לצד אמירות וכיתובים מבזים ביחס למבקש ולעורכי דין משרדו, המהווים לשון הרע והפרת החוק להגנת הפרטיות, ותוך איום "להגיע אליהם הביתה". נטען כי אלה מהווים מעשים פליליים בפני עצמם.

6. נטען, כי מעשי המשיב מהווים הטרדה מאיימת בהתאם לס' 1 ו-2 לחוק. בנוסף נטען, כי בהתאם לס' 2(ב)(4) לחוק, אף פגיעה בשמו הטוב של אדם מהווה הטרדה מאיימת, וכי מעשי המשיב הכוללים פרסום פלילי, מכפיש ופוגעני באינטרנט מהווים "הטרדה מאיימת". נטען, כי בסרטונים ניתן לראות שהמשיב רודף אחרי המבקש במסדרונות בית המשפט, יורק בפניו בעת דיבורו ומטיח בו האשמות קשות המהוות לשון הרע והוצאת דיבה.

7. לפיכך הוגשה הבקשה למתן צו להפסקת ההטרדה המאיימת וכן למתן צו להסרת התמונות והסרטונים מאתרי האינטרנט בהם פורסמו.

8. ביום 22/1/23 ניתן על ידי חברתי, כבוד השופטת ר' זועבי, צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיב, **במעמד צד אחד**, במסגרתו נאסר על המשיב להטריד את המבקש; להימצא ברדיוס של 200 מ' ממנו; ליצור קשר עמו או להטרידו בכל דרך שהיא, אם בעל פה ואם בכתב, אם באמצעות הטלפון ואם בכל דרך אחרת, אם בדירתו, ברכבו, במקום עבודתו או בכל מקום אחר; לאיים על המבקש או לבלוש אחריו, לארוב לו, להתחקות אחר תנועותיו או מעשיו או לפגוע בפרטיותו בכל דרך אחרת. בנוסף נאסר על המשיב לפרסם פרסומים שיש בהם כדי לפגוע בפרטיות המבקש, ונקבע מועד לדיון בבקשה במעמד הצדדים.

9. ביום 2/2/23 הוגשה **תשובת המשיב לבקשה**. בתמצית, המשיב טוען בתשובתו כנגד פעילות המבקש ומשרדו בהליכים משפטיים בתחום הרשלנות המקצועית, כפי שפורט בהרחבה בס' 10-20 לתשובה ובס' 5-13 לתצהיר המצורף לה.

10. לטענת המשיב, קיים ערך חברתי, ציבורי וכלכלי עצום בפעולותיו ובחשיפה, פרסום והפסקת ההתנהלות הנטענת בתשובה; המשיב הביא בפעולותיו לפרסום שורה של תחקירים בתקשורת ועורר דיון ציבורי בנושא; כי היות שפעילות המשיב נעוצה בנקיטת אמצעים דמוקרטיים במסגרת מאבק חברתי-ציבורי, יש לבצע איזון בין הזכות להפגנה, למחאה, למאבק ציבורי, ולחופש הביטוי, לבין ההתנהגות המיוחסת למשיב ולתת משקל אף למקום ביצוע המעשים, בפומבי, במובחן ממקום מגוריו של המבקש.

11. בנוסף, המשיב פירט בתשובה, תוכנם של הסדרי פשרה אשר הושגו במסגרת הליכי מניעת הטרדה מאיימת נוספים אשר התנהלו בינו ובין עורכי דין אחרים, ואשר אף לשיטת המשיב ננקטו נגדו "**מטעמים דומים מאוד לאלה שטוען להם המבקש...**" (ס' 43 לתשובה, על סעיפי המשנה שבו).

12. עוד נטען, כי הטענות להטרדה מאיימת הן כלליות וסתמיות, שכן המבקש מנהל מאבק ציבורי לגיטימי בכלים

לגיטימיים, כזכות המחאה, ההפגנה, חשיפת עוולות בכל אמצעי במרחב הציבורי, וכי מעשיו נעשים אך בפומבי ובקשר עם פעילותו המקצועית של המבקש כעורך דין בבית המשפט. נטען, כי המשיב אינו "רודף" אחרי המבקש, אלא הולך בסמוך אליו במקומות פומביים, פונה אליו בשאלות, ומתעד את האירוע בתמונות וסרטונים, בדומה לפעילות עיתונאים אחרים. כן נטען, כי המשיב מעולם לא ירק על המבקש.

13. ביחס לסרטונים שפורסמו במדיה החברתית נטען, כי על המבקש לנקוט בהליך מתאים בעניינם, וכי לא בכדי הוא נמנע מלעשות כן. על פי הנתען, הליך זה אינו מהווה "מסלול עוקף" להליכים המתאימים, ואף הצו אשר ניתן במעמד צד אחד, בגדרי ההחלטה מיום 22/2/22 ביחס לסרטונים, הוא רחב, כללי וסתמי, ועל פניו אינו חוקתי.

14. ביום 2/2/23 **הוגשה הודעה ובקשה מטעם המבקש**, במסגרתה נטען בתמצית, לחסיון **נספחי** תשובת המשיב, בטענה כי הם חלק מתכתובת חסויה שבין עורכי דין ללקוחותיהם ויועציהם. נטען, כי מדובר בחומר גנוב, אשר הושג בפריצה פלילית למחשבי מהמבקש ומשרדו, וכי אותם מסמכים צורפו על ידי המשיב לתיק הטרדה מאיימת אחר אשר הוגש כנגדו. נטען כי למשיב, באמצעות בא כוחו, נשלח מכתב בו הוסבר לו, כי מדובר במסמכים חסויים וגנובים, שעצם החזקתם, לא כל שכן השימוש בהם, עלולים להוות עבירה פלילית ואיתת, בצירוף החלטה שניתנה בת"א 5876-12-19 האוסרת על הצגתם ועל העיון בהם. בנוסף נטען, כי המסמכים אינם רלוונטיים להליך זה שעניינו בהטרדה מאיימת וממילא לא היה מקום לצרפם. לפיכך, התבקש בית המשפט להימנע מעיון בנספחי התשובה. עוד נטען, כי עיון בנספחים עלול לפסול את בית המשפט מלדון בתיק, כפי שקרה בתיק אחר.

15. ביום 5/2/23 התקיים דיון לפני, במסגרתו הורתי כי הן הנספחים לתשובת המשיב והן הודעת המבקש לגביהם - **יוצאו מן התיק**. זאת, משלא מצאתי כי הם רלוונטיים לדיון בבקשה הנדונה או כי יש מקום לדון בבקשת המבקש ביחס אליהם (עמ' 4 לפרוטוקול, שורות 5-1). בנוסף, ולנוכח טיעוני הצדדים בהמשך (בעמ' 4 לפרוטוקול, שורות 12-24), נקבע מועד לדיון נוסף לשם חקירת המצהירים, תוך השארת הצו הארעי על כנו.

16. בקשת המשיב לדחיית מועד הדיון שנקבע ליום 9/2/23, לשם הגשת בקשת רשות ערעור על ההחלטה בדבר הוצאת נספחי התשובה מן התיק - **נדחתה** בהחלטה מיום 8/2/23, מן הטעמים שפורטו בגדרה.

17. ביום 9/2/23 התקיים דיון בבקשה במסגרתו העידו המבקש והמשיב. במסגרת הדיון נדחו בקשות המשיב לתיקון פרוטוקול הדיון מיום 5/2/23 ולעיון חוזר בהחלטה בדבר הוצאת נספחי התשובה מן התיק (עמ' 9 לפרוטוקול, שורות 6-9; עמ' 10 לפרוטוקול, שורות 10-14).

18. בתום הדיון, הצדדים סיכמו טיעוניהם בעל פה.

19. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובחומר שלפני, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה - **להתקבל בעיקרה**, למעט ביחס לצווים המבוקשים בס' 1(ה) ו-9 לבקשה, שעניינם באיסור פרסומים באתרי אינטרנט או מתן צו להסרתם, כמפורט להלן.

20. ס' 1 לחוק מניעת הטרדה מאיימת מעגן את מטרת החוק, ולפיו: **"מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו."**

21. ס' 2 לחוק קובע **"הטרדה מאיימת מהי"**, כדלקמן:

- "2.(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.**
- (ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, באחד מאלה:**
- (1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;**
- (2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;**
- (3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;**
- (4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו;**
- (5) בעיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.**
- (ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין."**

22. בהתאם לס' 5(א) לחוק:

- "5(א) צו מניעת הטרדה מאיימת יאסור, בכפוף להוראות סעיף 4, על הפוגע לעשות את אלה, כולם או מקצתם, ויכול שיסויג בתנאים:**
- (1) להטריד את הנפגע, בכל דרך ובכל מקום;**
- (2) לאיים על הנפגע;**
- (3) לבלוש אחר הנפגע, לארוב לו, להתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או לפגוע בפרטיותו בכל דרך אחרת;**
- (4) ליצור עם הנפגע כל קשר בעל פה, בכתב, או בכל אמצעי אחר;**
- (5) להימצא במרחק מסוים מדירת מגוריו, מרכבו, ממקום עבודתו או ממקום לימודיו של הנפגע או ממקום אחר שהנפגע נוהג להימצא בו בקביעות;**

(6) לשאת או להחזיק נשק, לרבות נשק שניתן לו מטעם רשות ביטחון או רשות אחרת
מרשויות המדינה;

והכל בין כלפי הנפגע ובין כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין
במישרין ובין בעקיפין.

"...

23. בנדון, המבקש פירט בתצהירו כי המשיב מופיע בהיכל המשפט, מתקרב אליו, מפריע לעבודתו, שולף מצלמה, מקרב אותה לפניו, ופותח בסדרת שאלות, גידופים, הטחת עלבונות בקול רם, לעיתים אגב התזת רוק מפיו על פניו (ס' 4 לתצהיר המבקש). כן הוצהר, כי מעשי המשיב מחריפים עד כי באירוע האחרון מיום 9/1/23, המשיב רדף אחריו במשך דקות ארוכות (כרבע שעה) במהלך זמן ההפסקה של דיון הוכחות, הפריע לו לשוחח עם עדה, התערב בשיחה, מנע את קיומה, חיבל באפשרותו לנהל את עבודתו, ואף גידף אותו ואיחל לו כי ילדיו יסבלו. לאורו של אירוע אחרון זה, הוגשה הבקשה דנן.

24. מנגד, לטענת המשיב, הוא פועל בדרך חוקית למהדרין, אשר אינה שונה מפעילות עיתונאים ואחרים המנהלים מאבק ציבורי. לטענתו, על אף שהתנהגותו לבטח אינה נוחה למבקש, היא אינה מהווה "הטרדה מאיימת" משני טעמים עיקריים: האחד, כי מעשיו נעשים בפומבי ובקשר ישיר לפעילותו המקצועית של המבקש, באופן שאין מדובר בפגיעה בפרטיות; והשני, כי בחינת **הקשר המעשים**, הוא מאבקו הציבורי - מחאתי של המשיב, מלמדת כי באיזון החוקתי הנכון, זכותו של המשיב גוברת. זאת, על יסוד הנפסק בה"ט 34679-04-22 (ראו: ס' 19 לתצהיר המשיב; סיכומי המשיב בעמ' 41 לפרוטוקול, שורות 9 ואילך - עמ' 43 לפרוטוקול, שורות 1-8, עמ' 44, שורות 17-20, עמ' 45, שורות 9-18). בנוסף נטען, להימנעות המבקש מהגשת הסרטונים והבאת עדים, דבר שמקים לחובת המבקש את החזקה הידועה בדבר הימנעות מהבאת ראיה (עמ' 43, שורות 19-23).

25. לאחר ששקלתי בדבר, אני קובעת כי מעשי המשיב מהווים הטרדה מאיימת כהגדרתה בחוק, וכמפורט להלן.

26. המבחן לסיווג של התנהגות מסוימת כ"הטרדה מאיימת", הוא מבחן אובייקטיבי. ככלל אין הכוונה לאירוע חד פעמי המופנה למבקש, אלא ל"דפוס התנהגות מטרידים", הפוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו (ע"א (חי') 5791-11-21 **אמיר שמעוני נ' אתיה דקל** (5/12/21), ס' 11 - 12). **"משמע, כי החשש לחזרתיות ההתנהגות המטרידה הוא שהופך הטרדה סתם להטרדה מאיימת."** (ע"א (חי') 43483-10-18 **יאסר מואסי נ' עיד ג'בילי** (15/1/19), ס' 7. להשלמת התמונה, בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון בגדרי רע"א 431/19 **יאסר מואסי נ' עיד ג'בילי** - נדחתה).

27. על פי הנפסק, על הטוען להטרדה מאיימת להוכיח שני תנאים מצטברים; האחד - ראיות בדבר הטרדה או איומים חוזרים ונשנים, והשני קיומו של חשש סביר כי המטריד או המאיים יחזרו על התנהגותם (ע"א (חי') 5791-11-21 **אמיר שמעוני נ' אתיה דקל** הנ"ל, ס' 13; ע"א (חי') 43483-10-18 **יאסר מואסי נ' עיד ג'בילי** הנ"ל, ס' 9).

28. בנדון, המשיב עצמו אישר בס' 16 לתצהירו, כי הוא פועל בדרכים "מגוונות" על מנת להביא לסיומה של ההתנהלות הנטענת בין היתר ביחס למבקש, כפי שפורט בהרחבה בתשובה. בס' 20 לתצהירו המשיב אישר עוד, כי הוא הולך בסמוך למבקש במקומות פומביים; כי הוא אכן פונה אליו בשאלות ומתעד את האירוע בתמונות וסרטונים.

29. מעבר לנטען בבקשה ובתצהיר המבקש, המבקש העיד עוד לפני, כי המשיב "... ניגש, דוחף מצלמה לפרצוף וזורק לאוויר משפטים בשאלות בסגנון הזה..."; כי "הוא חודר למרחבי הפרטי, מטריד אותי בצורה עקבית וסיסטמית..." (עמ' 13, שורות 19-20, וכן שורות 30-31); וכי "...הוא נדחף יחד איתי במעלית כשאני יורד לחניה לבד עם חניון חשוק, אז אני לא יודע מה זה נסיבות פרטיות." (עמ' 23 לפרוטוקול, שורות 35-36).

30. טענת המבקש, כי מעשי המשיב חוזרים ונשנים, ולקיומם של מספר אירועים בתאריכים 18/10/22, 27/11/22, 9/12/22, 9/1/23 - לא נסתרה.

31. ביחס לאירוע האחרון המבקש אף הוסיף והצהיר, כי במהלכו הוחרפו מעשי המשיב עת עקב אחריו במשך כרבע שעה במהלך הפסקה בדיון, הפריע והתערב בשיחתו עם עדה. כן העיד: "אני ירדתי למשמר באירוע שהביא להגשת הבקשה הזאת שעבר את כל הגבולות האמת." (עמ' 24, שורות 7-13).

32. בראי האמור לעיל, הרי שדי במוצהר בתצהיר המבקש, בתצהיר המשיב ובעדות המבקש לפני, על מנת לקבוע כי מעשי המשיב מהווים הטרדה מאיימת, כהגדרתה בחוק.

33. כך, בדברי ההסבר להצעת חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א-2001, חוברת מס' 3028 (23/7/01), עמ' 769, צוין כדלקמן:

"המושג "הטרדה מאיימת" או במקורו בשפה האנגלית "Stalking" מתייחס לדפוס התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלוות חיון, בפרטיותו או בגופו של אדם, ושעל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטד. מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית. העבירות האופייניות בהקשר זה הן: פגיעה בפרטיות לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981; עם זאת, גם הטרדות ואיומים מרומזים, משתמעים ועקיפים, שאינם עולים כדי עבירות פליליות, עלולים ליצור, כמכלול, הטרדה מאיימת. הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושת איום, לעיתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה. במקרים רבים תלך ההתנהגות המטרידה ותחמיר מהטרדות פעוטות, דרך איומים ועד למעשי אלימות, אונס ורצח." (ההדגשות אינן במקור)

34. בנוסף, פורט בדברי ההסבר לחוק בהתייחס לס' 2, כי הטרדה מאיימת היא הטרדה של אדם בכל דרך או

נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות המתחלקת לשתי קבוצות: האחת, כשההטרדה או האיומים נעשים באופן חוזר ונשנה ולפיכך מעוררים חשש לשלומם של המוטרים או המאוימים **מעצם החזרה על המעשים**; והשנייה, כשההטרדה או האיומים נעשים בנסיבות אחרות, שבהן יש בסיס להניח כי המטריד או המאיימים **עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו**, בפרטיותו או בחירותו של האדם או שהוא עלול לפגוע בגופו.

35. בראי הצהרת המבקש, כי המשיב עוסק בהטרדה אובססיבית, מאיימת ופלילית כלפיו וכלפי אחרים; כי המשיב הופיע מספר פעמים בבית המשפט, צועד לצדו במשך דקות ארוכות, מטיח בו שאלות, מתעודו במצלמה, נכנס עמו למעלית, יורד עמו לחניון חשוך, ולעיתים "אגב התזת רוק מפיו על פני" (ס' 2-4 ו-5 לתצהירו), ובראי עדותו המהימנה של המבקש לפני - שוכנעתי כי מדובר במעשים הפוגעים בשלוות חייו של המבקש אשר יש בהם כדי לגרום למתח, לחרדה ולתחושת איום.

36. הקרבה הרבה של המשיב לפניו של המבקש בעת תיעודו במצלמה, עולה אף מצילום המסך הנכלל בס' 5 לתצהיר המבקש. זאת, אף אם הסרטונים עצמם לא צורפו לבקשה, אלא צוינו בסעיף זה על דרך הפניה לקישור שצוין שם. יוער, כי עיון בקישור אליו הפנה המבקש, לא העלה סרטונים הקשורים במבקש כאן, אלא סרטונים אחרים בהם נצפתה התנהלות המשיב כלפי אחרים, התנהלות בעלת אופי דומה לנטען בפני.

37. בהקשר זה מקובלים עלי טיעוני המבקש בסיכומיו, כי **"... גם ממרחק של 20 מטר אפשר לפגוע בשלוות חייו ובפרטיותו של המבקש"**; וכי **"ברגע שמעכבים אותי, דוחפים לי מצלמה לפרצוף, צורחים לי מקרוב ומרחוק, כל זה פגיעה והטרדה מאיימת"**. (עמ' 37, שורות 28-35).

38. בטענות המשיב לצדקת מאבקו הציבורי, לכאורה, ולזכותו למחאה ולהפגנה, אין כדי לשנות מן הקביעה כי מעשיו מהווים הטרדה מאיימת. אף ככל שהייתי שועה לאלה, ואיני מביעה כל עמדה לגוף העניין - עדיין מעשיו **החוזרים והנשנים של המשיב כנגד המבקש, כמכלול, פוגעים בשלוות חייו של המבקש, ביכולתו לקיים שגרת חיים תקינה, ומקימים בסיס להנחה כי המשיב עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו אף בעתיד**. משכך, מדובר ב"הטרדה מאיימת", כהגדרתה בחוק.

39. עיון בה"ט (ח'י) 34679-04-22 ד"ר שרון אלרעי פרייס נ' **סדי בן שטריט** (28/4/22), אליו הפנה המשיב בטענה לזכותו החוקית למחאה והפגנה, להבנתי, מכרסם בטענות המשיב. זאת, בראי הנפסק בס' 6 לפסק הדין, לפיו **"...עיון בדברי ההסבר להצעת החוק מלמד כי הטענה אינה מדויקת, אלא המחוקק, על פיה, התכוון להעניק הגנה מפני תופעת ההטרדות, יהא המניע להם אשר יהא; ובהמשך שם: "...עניינו הרואות כי המחוקק, התייחס בדברי ההסבר באופן כללי לתופעה, ולא הגבילה למעשי הטרדה הנעשים ממניע קונקרטי. הדגש הוא על ההתנהגות ולא על המניע". כן נפסק שם כדלקמן: "יתרה מכך, המחוקק בפתח החוק הצהיר על תכליתו של החוק. בסעיף 1 לחוק הצהיר המחוקק כי תכלית החוק היא: **"...להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו"**. בשים לב לתכלית זו הרי ברור שיש לתת פרשנות מרחיבה, לפיה כל פעולה אשר פוגעת באינטרסים המוגנים על פי חוק אגב מעשי הטרדה, יהיה המניע אשר יהיה, צריך**

להיענות במתן הגנה וסעד על פי החוק. (ההדגשות אינן במקור). ראו בנוסף הנפסק בס' 7 לפסק הדין, בין היתר, לעניין צעידה גלויה והפגנתית לצד של אדם אחר, וכן הנפסק בס' 19 לפסק הדין.

40. הטענה כי המעשים נעשים אך בפומבי ובקשר עם עבודתו המקצועית של המבקש, ומשכך מדובר בהתנהגות חוקית אשר אינה עולה כדי הטרדה מאיימת - **נדחית.**

41. מס' 5(א)(1) לחוק משתמע כי ניתן להעניק למבקש צו למניעת הטרדה מאיימת בכל דרך **ובכל מקום** (השוו רע"פ 4743/20 **מרדכי לייבל נ' מדינת ישראל** (21/7/22), עמ' 14-15, ס' 13-14). ראו גם ס' 5(א)(5) לחוק, לעניין האיסור להימצא במרחק מסוים מדירת מגוריו, מרכבו, ממקום עבודתו או ממקום לימודיו של הנפגע או **ממקום אחר שהנפגע נוהג להימצא בו בקביעות.**

42. מכאן, שהטרדה בפומבי או לצורך הפגנה, אינה שוללת בהכרח את סיווג המעשים כהטרדה מאיימת. ראו והשוו: ה"ט (י-ם) 64799-01-22 **ארזה קוטנר נ' רחמים בן יהודה** (2/2/22); ה"ט (נצ') 9000-07-22 **עטיה סברי נ' דב הירש** (11/7/22), ס' 23; ה"ט (נת') 13674-07-20 **תמר קרני נ' עמרם זהבי** (8/10/20), ס' 8-12.

43. הדברים אמורים אף מן הטעם, שבס' 18 לתצהירו הביא המשיב עצמו מהסדרי פשרה אשר הושגו בינו לבין עורכי דין ממשרדים אחרים, בהליכי הטרדה מאיימת שננקטו נגדו, תוך שהוצהר על ידו מפורשות כי הליכי ההטרדה המאיימת האמורים ננקטו נגדו **מטעמים דומים מאוד לאלה שטוען להם המבקש.** בהסדרי הפשרה שהובאו על ידו - אכן ניתן כנגד המשיב צו למניעת הטרדה מאיימת, כמפורט בס' 18.1-18.2 לתצהירו. ראו להמחשה אף ה"ט 21347-04-22 (ת"א) **נובק מנדל נ' חמיס** (27/5/22) וכן ע"א (מחוזי ת"א) 44889-10-22 **ח'מיס נ' נובק מנדל** (25/12/22). המבקש הפנה אף הוא למספר הליכי הטרדה מאיימת ונטען כי במסגרתם ניתנו צווים כנגד המשיב (ס' 3 לבקשה). מטעם זה סברתי, כי ניתן ונכון יהיה להגיע להסכמות אף במסגרת ההליך דנן. על אף האמור, משלא עלה בידי להביא הצדדים להסכמות, אני רואה להיעתר לבקשה.

44. לסיכום, ראו והשוו ה"ט (ת"א) 28109-12-22 **דניאל אלעזר נ' מישל טרוני** (15/12/22), ס' 35 ואילך:

"המדובר בסרטון שמקשה על טענות המשיבים. גם אם המשיב 1 הבחין באקראי במבקש, הרי שמדובר בחתירה יזומה למגע מצד המשיב 1, במטרה להתעמת עם המבקש, להטיח בו האשמות ולהלך עליו אימים לצד ההליכים המשפטיים. התנהלות זו אינה אפשרית.

דרישתו של המשיב 1, כי המבקש יעמוד ולא ילך על מנת שזה יטיח בו האשמות ומבטיח כי יבולע לו תוך שהוא מצלם אותו הינה עוכרת שלוה, וודאי שעה שהדברים נעשים באמצע הרחוב, מול קהל שעומד מלכת, צופה במתבונן ואינו מבין מה מתרחש. מדובר במקרה מובהק של התנהלות עוכרת שלוה שעולה כדי הטרדה. גם העובדה שהמבקש נכנס בעבר למשרדו של משיב 1 ותיעד אותו לצורך כתבה עיתונאית ששודרה בערוץ כאן

11, אינה מכשירה ואינה מאפשרת התנהלות שכזו.

סרטונים נוספים הוצגו מיום 12 בדצמבר 2022. מדובר בסרטונים שצולמו בדיון משפטי, במעלית, במסדרון ומחוץ לבית המשפט. הסתבר, כי לא היה מדובר בדיון בעניינם של הצדדים, אלא בדיון שאליו הגיע המבקש על מנת לתת עדות, והמשיבים אשר ידעו על כך, הגיעו למקום מיוזמתם:

הוצג

לי סרטון שצולם בקומה ה-18 של בית המשפט המחוזי בת"א, במסדרון. הסרטון צולם כנראה בסיומה של התדיינות משפטית. המשיבים נצפים צועקים על המבקש והמבקש מצדו צועק עליהם: "נוכלים" אתם עקצתם".

בסרטון נוסף מיום 12 בדצמבר 2022 נראה המשיב 1 פונה אל המבקש מחוץ לבית המשפט ואומר לו: "הוא רועד הוא רוצה לבכות" וברקע נשמע צחוק; המבקש במענה שואל שאלות את המשיב 1 על מעשיהם ואומר להם, כי הם עקצו חיילים. המשיב 1 נשמע אומר: "אתה רוצה לבכות, עוד מעט אתה לא כתב".

סרטונים נוספים שהוצגו לי הינם סרטונים מתוך אולם הדיונים בבית המשפט המחוזי. בסרטונים נראה המבקש מטיח במשיבים: "שני נוכלים"; "למה יש נגדכם הוצאה לפועל"; "על מה חילקתם רווחים?".

המשיב 2 נצפה באותם סרטונים מטיח מעטפה לכיוונו של המבקש. המשיבים מצדם טוענים ביחס לאירוע זה, כי הם הגיעו לבית המשפט על מנת למסור למבקש אישית תביעות נוספות. גם טיעון זה הינו מוקשה; מסירה של כתב תביעה אינה "הכשר" להתפרצות וודאי שעה שהם יודעים את כתובתו של המבקש, ועל אחת כמה וכמה שעה שמדובר במבקש מיוצג וגם כתובת באי כוחו ידועה כך שמסירה הייתה יכולה להיעשות בשלל דרכים אחרות; מהסרטונים שהוצגו לי ניתן ללמוד על התפרצות כוללת, על הטחת האשמות וצעקות, כאשר היוזמים של האינטראקציה הזו היו המשיבים, שהחליטו, כי הם מפתיעים את המבקש ומגיעים להתעמת עמו בבית המשפט. המפגש גלש מרצון נטען למסור כתב טענות להתנהגות עוכרת שלוה. לטענת המבקש, במהלך אותו עימות אף אמר לו המשיב 2: "אם הייתי יכול הייתי מעלים אותך". לא מצאתי לכך תימוכין ואולם למדתי בהחלט על אווירה טעונה. המשיבים מייחסים למבקש עבר פלילי כזה או אחר. לא הובאו אינדיקציות לכך. ממילא שסוגיה זו אינה רלוונטית; המבקש פועל במסגרת עבודתו העיתונאית; הוא שלוח תאגיד השידור כאן 11, והאכסניה דכאן אינה בירור משמעתי במועצת העיתונות. המסקנה הינה אם כן, כי מהמסד העובדתי דלעיל עולה תמונה של הטרדה; ההישנות אף היא קיימת והאסקלציה בחודש האחרון מלמדת על חשש מפני הישנות. (ההדגשות אינן במקור)

45. יצוין עוד, כי אף בדיונים שהתקיימו בתיק זה, בלטו המתח, האמוציות והאווירה הטעונה בין הצדדים, אשר הצריכו הסתייעות במאבטחים - דבר התומך בצורך הנטען במתן הצו. בהקשר זה אפנה אף להתנהלות המשיב העולה מעמ' 36-37 לפרוטוקול.

46. לנוכח האמור, אני קובעת כי מעשי המשיב עולים כדי הטרדה מאיימת כהגדרתה בחוק, וכי דין הבקשה **בעיקרה - להתקבל**.

47. יובהר, כי אין באמור כדי למנוע מן המשיב לממש את זכות ההפגנה אשר הינה זכות יסוד, הנמצאת בליבת הערכים הדמוקרטיים של מדינתנו. באיזון הראוי, ומשאין מדובר בזכות מוחלטת, ויש לאזנה מול זכויות מתנגשות, ואף בהינתן כי המבקש איננו דמות ציבורית - אני מורה כי ככל שהמשיב יעמוד על זכותו להפגין בקשר למבקש, יוכל לעשות כן, ובלבד שיישמר המרחק מן המבקש כפי שנקבע בצו.

48. **מנגד, לא ראיתי להיעתר לצווים המבוקשים בס' 1(ה) ו-9 לבקשה**, שענינם במתן צו האוסר על המשיב לפגוע בשמו הטוב של המבקש, לרבות באמצעות פרסום בפייסבוק, בווטסאפ, בטלגרם, בטיק טוק, ובכל מדיה חברתית אחרת או בצו להסרת הפרסומים.

49. אמנם ברע"א 6861/22 **יוספה ברק טמיר נ' ד"ר שרון אלרעי פריס** (31/10/22) נפסק, כי ביטוי הפוגע בשמו של אדם יכול להיות רלוונטי הן להליכים לפי החוק לאיסור לשון הרע והן לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת; כי בבחינה האם הביטוי עולה כדי הטרדה מאיימת תיבחן השפעתו הנמשכת על המבקש, **בשל כך שהוא מאיים עליו או פוגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו**; וכי בהקשר זה יש חשיבות רבה להיותו של הביטוי **חוזר ונשנה** (ראו ס' 11-12 לפסק הדין). על אף האמור, נפסק כי הליך זה שענינו בהטרדה מאיימת, איננו האכסניה המתאימה לליבון טענות המבקש בעניין זה. ראו ע"א (חי') 43483-10-18 **יאסר מואסי נ' עיד ג'בילי הנ"ל**, בס' 13, 18-19 לפסק הדין:

"..לדעתי, האכסניה הנכונה והטבעית לליבון המחלוקת בין הצדדים היא בגדר חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 הנותן סעדים למי שהיה קרבן ללשון הרע.

...
...

... מדובר בחוק שנועד ליתן תרופה ומזור מיידים למי שחש מאוים או מוטרד הטרדה מאיימת, כמשמעות הדבר בחוק, ואין לאפשר בדרך הליך מזורז מעין זה, סתימת פיות ופגיעה אנושה בחופש הביטוי, אלא במקרי קיצון, שעה שאין ברירה אלא להשתמש בצעד דרסטי זה, תוך פגיעה בזכות היסוד של חופש הביטוי, על מנת להגן על זכות אחרת, שבנסיבות העניין חשובה לא פחות.

רוצה לומר, רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם מדובר בפרסום הפוגע באופן קיצוני בשלוות חייו של המבקש, לרבות מקרים בהם הפרסום עלול לסכן את שלומו או בטחונו, ישקול בית המשפט מניעת פרסום עתידי בדרך של צו מניעה עתידי כנגד המפרסם, בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת. מסקנה זו מתבקשת הן מלשון החוק למניעת הטרדה מאיימת והן מתוך כוונת המחוקק, עליה עמדתי קודם. ...

...

החוק למניעת הטרדה מאיימת לא נועד מלכתחילה לבירור סוגיות הנוגעות לאמיתות הפרסום, לחשיבותו הציבורית, למעמדו של מושא הפרסום, ועוד כהנה סוגיות שחייבות להתברר בטרם יינתן צו האוסר את הפרסום. לכן, לדעתי, נוכח מעמדו של חופש הביטוי,

**המהווה ערך יסוד בשיטתנו, אין להתיר פגיעה בו, אלא במקרים מצומצמים ויוצאי דופן
בחריגותם, ולאחר בחינה עובדתית מעמיקה." (ההדגשות אינן במקור)**

50. ראו בנוסף, ס' 22-23 לפסק הדין הנ"ל, ביחס לקביעות הנוגעות להיקף ולתקופת הפרסום והאפשרות לסווגם כהטרדה מאיימת.

ראו עוד: ה"ט (ת"א) 25484-11-22 **דניס צ'רקוב נ' יניב פרץ** (15/11/22) במסגרתו נדחתה בקשה דומה של עורך דין ביחס לפרסומים מכפיישים בפייסבוק; ע"א (חי') 5791-11-21 **אמיר שמעוני נ' אתיה דקל** הנ"ל, ס' 25; ה"ט (ת"א) 28109-12-22 **דניאל אלעזר** הנ"ל, ס' 42;

ה"ט (ת"א) 18134-09-22 **יוספה ברק נ' נתי לנגרמן** (22/8/22); ה"ט (ראשל"צ) 23692-08-20 **אירית וידאל נ' חזי משה** (16/8/20).

סוף דבר

51. הבקשה מתקבלת בעיקרה.

52. לאור האמור, אני מורה על מתן צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיב האוסר על המשיב, כדלהלן:

א. להטריד את המבקש בכל מקום;

ב. להימצא במרחק של 200 מטר מהמבקש, מביתו, מרכבו וממקום עבודתו;

ג. ליצור עם המבקש כל קשר, בעל פה, בכתב, באמצעות הטלפון או בכל אמצעי אחר, בכל מקום, לרבות בבית המשפט;

ד. לאיים על המבקש, לבלוש אחריו, לארוב לו, להתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או לפגוע בפרטיותו בכל דרך אחרת.

53. תוקף הצו למשך 6 חודשים מהיום.

54. המשיב ישלם למבקש הוצאות הבקשה בסך 5,000 ₪ תוך 30 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ג, 20 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.